

lem. Færøerne hører absolut med til Danmark. Derfor brugte jeg udtrykkelig den Vending, at man ikke kunde komme til Færøerne uden at komme ud af Landet, men saa snart Kongen er paa Færøerne, er han igen i Landet. Det maa jeg bestemt hævde, og det tror jeg ogsaa, det ærede Medlem er enig med mig i. Det ærede Medlem trak noget i Land med Hensyn til Regeringens Førelse. Thi det ærede Medlem holder ikke af, kan jeg godt forstaa, at Ministrene skal bo paa Færøerne. Jeg tror dog ikke, vi behøver at diskutere det. Det ærede Medlem ved, at den Forandring kan kun foregaa efter en Folkeafstemning her i Landet, og der skal være en overvældende Majoritet for at vedtage en saadan Forandring; det ærede Medlem behøver altsaa ikke at være bange, det tør jeg paa Forhaand forsikre det ærede Medlem om.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. P. Hansen: Det forekommer mig, at den højtærede Minister, første Gang han havde Ordet, vilde klare Forslagets Bestemmelse med en Henviisning til, at Kongen ikke kunde rejse til Færøerne, for saa rejste han ud af Landet. Men nu indrømmer Ministeren, at han kommer tilbage igen, naar han kommer til Færøerne, og saa er vi jo enige. Ministeren vil gøre gældende, at der skal en Grundlovsændring til for at faa en ny Regeringsform. Det behøver den højtærede Minister ikke at belære mig om, det var jeg vel vidende om. Men jeg maa alligevel spørge, hvorfor man har sat den Bestemmelse ind, at Kongen skal være skattefri, naar han tager Ophold paa Færøerne. Thi de tre første Maaneder bliver han ikke skattepligtig. Man maa altsaa gaa ud fra, at Ministeriet har forudsat, at der kunde ske en Forandring, at man kunde vedtage en Grundlovsændring, der siger til Kongen: Vi har ikke Brug for dig længere, men oppe paa Færøerne er der et skattefrit Sted, hvor der kan være godt at være, idet de samme Begunstigelser, som Kongen har her, ogsaa gælder der oppe. Det maa være Forudsætningen, ellers forstaaer jeg ikke, hvorfor denne Bestemmelse er sat ind i Loven.

Justitsministeren (Rytter): Jeg maa virkelig optræde belærende overfor det ærede Medlem igen. Det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, at det er en Bestræbelse

fra Færøernes Side, at Lovene deroppe bliver enslydende med dem hernede, medmindre der kan anføres absolut tvingende Grunde derimod. Det ærede Medlem har saaledes mange Gange været med til at stemme for Love angaaende Færøerne, hvor der f. Eks. var Tale om Jernbaner, uagtet der absolut ingen Jernbaner er der. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har protesteret derimod, og jeg synes ogsaa nærmest, det maa være en formel Protest.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4965).

Sagen sattes til Forhandling.

Samuelson: Det foreliggende Lovforslag om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje skal jeg tillade mig at anbefale til velvillig Behandling. Der er i Bemærkningerne gjort udførligt Rede for de enkelte Bestemmelser, og jeg skal derfor kun fremsætte et Par korte Bemærkninger. Det bør formentlig overvejes, om der er tilstrækkelig Grund til at give en almindelig Bemyndigelse til Udbetaling af Konstitutionsvederlag til Embedsmænd. Hvis en Overvejelse maatte føre til det Resultat, at en saadan Bemyndigelse skal gives, kunde der alligevel blive Spørgsmaal om, hvorvidt det bør ske ved et Lovforslag som dette eller ved en Ændring i Tjenestemandslønningsloven. Bestemmelsen i § 7, som den højtærede Minister ved Førelæggelsen har betegnet som Lovforslagets vigtigste, finder jeg for mit Vedkommende meget betimelig. Sluttelig skal jeg henstille, om det Antal Dommere, som Justitsministeren i Henhold til § 13 kan konstituere, ikke maatte kunne indskrænkes endnu mere. Men om dette Punkt saavel som om det, jeg før nævnte, vil der jo blive Lejlighed til at forhandle i det Udvalg, der ventelig bliver nedsat.